

Αριθμός 215

Οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Παραδόσεις ή Παροχές από Λιανοπωλητές) Κανονισμοί του 1991 που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση τα άρθρα 33(1)(γ), 33(2) και 57(1) του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 1990 αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 1990

Κανονισμοί με βάση τα άρθρα 33(1)(γ), 33(2) και 57(1)

Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) και του εδαφίου (2) του άρθρου 33 και του εδαφίου (1) του άρθρου 57 του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 1990, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς:-

1. Οι παρόντες Κανονισμοί δύνανται να αναφέρονται ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Παραδόσεις ή παροχές από Λιανοπωλητές) Κανονισμοί του 1991. Συνοπτικός τίτλος.

2. Στους παρόντες Κανονισμούς εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια - Ερμηνεία.

"Ο Νόμος" σημαίνει τον περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμο του 1990 και περιλαμβάνει οποιαδήποτε τροποποίηση ή αντικατάσταση αυτού.

"φορολογική περίοδος" έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολή του φόρου) Κανονισμούς του 1991.

"γνωστοποίηση" σημαίνει οποιαδήποτε γνωστοποίηση που δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με τους παρόντες Κανονισμούς.

"σχέδιο" σημαίνει οποιαδήποτε μέθοδο όπως αυτή αναφέρεται στις διατάξεις του Κανονισμού 3.

Μέθοδος
προσδιορισμού
της αξίας.

3.-(1) Ο Έφορος δύναται να επιτρέψει όπως η αξία που θεωρείται, σε οποιαδήποτε φορολογική περίοδο ή μέρος αυτής, ως η αξία των παραδόσεων ή παροχών που πραγματοποιούνται από λιανοπωλητή όταν αυτές είναι φορολογητέες με οποιαδήποτε συντελεστή εκτός από το μηδενικό, προσδιορίζεται είτε με μέθοδο που συμφωνείται με τον λιανοπωλητή είτε με οποιαδήποτε μέθοδο που περιγράφεται σε γνωστοποίηση η οποία εκδίδεται και δημοσιεύεται από τον Έφορο και θα μπορεί να περιλαμβάνει και οποιουδήποτε περιορισμούς ή προϋποθέσεις.

(2) Ο Έφορος δύναται να διαφοροποιεί τους όρους οποιασδήποτε μεθόδου:

- (α) δημοσιεύοντας μεταγενέστερη γνωστοποίηση, ή
- (β) δημοσιεύοντας γνωστοποίηση που τροποποιεί οποιαδήποτε υφιστάμενη γνωστοποίηση, ή
- (γ) προσαρμόζοντας οποιαδήποτε μέθοδο κατόπιν συμφωνίας με οποιονδήποτε λιανοπωλητή.

Άρνηση
του Εφόρου.

4. Ο Έφορος δύναται να αρνηθεί να επιτρέψει τον καθορισμό της αξίας φορολογητέων παραδόσεων ή παροχών σύμφωνα με σχέδιο, εάν θεωρεί ότι:

- (α) η χρήση οποιασδήποτε συγκεκριμένου σχεδίου δεν έχει ως αποτέλεσμα τη δίκαιη και εύλογη εκτίμηση της αξίας κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε φορολογικής περιόδου· ή
- (β) είναι αναγκαίο να ενεργήσει με αυτό τον τρόπο για την προστασία των Δημοσίων προσόδων· ή
- (γ) ο λιανοπωλητής εύλογα αναμένεται να αποδώσει λογαριασμό για φόρο σύμφωνα με τους Κανονισμούς που εκδόθηκαν με βάση την παράγραφο (α) του εδαφίου (1) του άρθρου 33 του Νόμου.

5. Λιανοπωλητής δε δύναται σε οποιοδήποτε χρόνο να χρησιμοποιεί περισσότερο από ένα σχέδιο, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά σε οποιαδήποτε γνωστοποίηση ή εάν ο Έφορος ήθελε επιτρέψει διαφορετικά.

Χρησιμο-
ποίηση ενός
μόνο σχεδίου.

6. Κάθε λιανοπωλητής που χρησιμοποιεί οποιοδήποτε σχέδιο, αναφέρει γραπτώς το γεγονός αυτό σε κάθε φορολογική δήλωση που υποβάλλει στον Έφορο σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού 3 των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Απόδοση Λογαριασμών και Καταβολή του φόρου) Κανονισμών του 1991.

Η φορολογική
δήλωση
αναφέρει το
σχέδιο που
χρησιμο-
ποιείται.

7. Εκτός εάν ο Έφορος ήθελε επιτρέψει διαφορετικά, λιανοπωλητής που αποδίδει λογαριασμό για φόρο με βάση τις φορολογητέες παραδόσεις ή παροχές που η αξία τους εκτιμάται σύμφωνα με οποιοδήποτε σχέδιο, για όσο χρόνο παραμένει υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, θα συνεχίζει να ενεργεί με αυτό τον τρόπο για περίοδο τουλάχιστον ενός έτους από την ημερομηνία που υιοθετήσε το εν λόγω σχέδιο και οποιαδήποτε μεταπήδηση του λιανοπωλητή από ένα σχέδιο σε άλλο θα γίνεται στο τέλος οποιουδήποτε συμπληρωμένου έτους που υπολογίζεται από την έναρξη της φορολογικής περιόδου στην οποία το εν λόγω πρόσωπο για πρώτη φορά υιοθέτησε το σχέδιο.

Το σχέδιο
υιοθετείται
για ένα
τουλάχιστον
έτος.

8.-(1) Κάθε λιανοπωλητής, πριν παύσει να αποδίδει λογαριασμό για φόρο με βάση φορολογητέες παραδόσεις ή παροχές που η αξία τους εκτιμάται σύμφωνα με τους παρόντες Κανονισμούς, ειδοποιεί τον Έφορο.

Τερματισμός
χρησιμο-
ποίησης
σχεδίου.

(2) Λιανοπωλητής δυνατό να κληθεί να καταβάλει φόρο σύμφωνα με τέτοια αναλογία οποιωνδήποτε ποσών που οφείλονται στον ίδιο κατά το τέλος της περιόδου που για τελευταία φορά χρησιμοποίησε σχέδιο, όπως ο Έφορος θεωρεί δίκαιο και εύλογο.

Περίπτωση
αλλαγής
του φορο-
λογικού
συντελεστή.

9. Στην περίπτωση που σύμφωνα με οποιοδήποτε νομοθέτημα υπάρχει αλλαγή στο φόρο που επιβαρύνει οποιαδήποτε παρόδοση ή παροχή περιλαμβανομένης και αλλαγής που συνίσταται στην επιβολή φόρου σε οποιαδήποτε παρόδοση ή παροχή που προηγουμένως δεν επιβαρύνετο με φόρο, τότε λιανοπωλητής που χρησιμοποιεί οποιοδήποτε σχέδιο θα προβαίνει σε τέτοιες ενέργειες σε σχέση προς το εν λόγω σχέδιο όπως αυτές ορίζονται σε γνωστοποίηση που ισχύει για τον ίδιο ή όπως ήθελε συμφωνηθεί μεταξύ αυτού και του Εφόρου.

10.-(1) Στην περίπτωση που παραδόσεις ή παροχές από λιανοπωλητή περιλαμβάνουν τόσο παραδόσεις τροφίμων που επιβαρύνονται με μηδενικό συντελεστή με βάση την παράγραφο (viii) του Παραρτήματος II του Νόμου, όσο και παραδόσεις τροφίμων που πραγματοποιούνται μέσα στα πλαίσια άσκησης επιχείρησης επισιτισμού, τότε ο λιανοπωλητής -

(α) είτε θα τηρεί τέτοια στοιχεία που να καθιστούν δυνατόν τον προσδιορισμό της αναλογίας της αξίας των εν λόγω παραδόσεων που επιβαρύνονται με μηδενικό συντελεστή όπως και όλων των άλλων παραδόσεων, έτσι ώστε να ικανοποιείται ο Έφορος·

(β) είτε, εφόσον ικανοποιεί τον Έφορο ότι δεν είναι πρακτικά δυνατό να διατηρεί τα εν λόγω στοιχεία, προβαίνει σε υπολογισμό της αναλογίας της αξίας των παραδόσεων που επιβαρύνονται με μηδενικό συντελεστή και της αξίας όλων των άλλων παραδόσεων.

(2) Στην περίπτωση που ο λιανοπωλητής υπολογίζει την αναλογία της αξίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (1) (β) του παρόντος Κανονισμού, τότε θα αποδίδεται λογαριασμός για φόρο επί τη βάση του πιο πάνω υπολογισμού· αλλά

εάν σε οποιοδήποτε χρόνο ο λιανοπωλητής έχει αποδεικτικά στοιχεία, ή ο Έφορος ικανοποιηθεί ότι ο πιο πάνω υπολογισμός δεν είναι πλέον ακριβής, τότε ο λιανοπωλητής θα προβαίνει σε μεταγενέστερο υπολογισμό σύμφωνα με την παράγραφο (1)(β) του παρόντος Κανονισμού και θα ειδοποιεί τον Έφορο ανάλογα και θα αποδίδεται λογαριασμός για φόρο επί τη βάση του εν λόγω μεταγενέστερου υπολογισμού από τέτοια ημερομηνία όπως ήθελε ο Έφορος διατάξει.

(3) Στην περίπτωση που ο Έφορος δεν είναι ικανοποιημένος με οποιοδήποτε μεταγενέστερο υπολογισμό που γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, τότε ο Έφορος δύναται να προσδιορίζει την αναλογία της αξίας των παραδόσεων που αποδίδεται στις διάφορες κατηγορίες παραδόσεων και θα αποδίδεται λογαριασμός για φόρο σύμφωνα με τον εν λόγω προσδιορισμό από οποιαδήποτε ημερομηνία που ορίζει ο Έφορος.

